

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
19 DE SETEMBRE DE 2021
DIUMENGE XXV DURANT L'ANY
Any 69. suplement núm. 4.055**

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 20: intenció particular **Dimarts, 21:** a sant Josep **Dimecres, 22:** Josep M. Cànovas; dif. fam. Martí-Castelló. **Dijous, 23:** Segunda Méndez Pérez **Divendres, 24:** Dalmau de Ciurana. **Dissabte, 25:** Josep Vallmajor, Felisa Muñoz, Josep Vallmajor Muñoz; Anna Vilà Payet **Diumenge, 26:** A.A.C.; dif. fam. Bordas; Miquel Bataller; Josep Arxer, M. Teresa Aymerich Ros; Anna Maria Rich Palmada.

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 25: Intenció particular.
Diumenge, 26: Segunda Méndez Pérez.

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA DE SANT JOSEP

DE DILLUNS A DIVENDRES A LES 19:30H.

DISSABTES I VIGÍLIA A LES 19:00H.

DIUMENGE A LES 10:00H, 12:00H I 19:00H.

PARRÒQUIA DE SANT PAU

DISSABTES A LES 20:00H.

DIUMENGE A LES 11:00H.

PARRÒQUIA DE PALOL D'ONYAR-VILA-ROJA

DISSABTES A LES 18:00H, A L'ESGLÉSIA DE LA SAGRADA FAMÍLIA.

EL 1ER. DIUMENGE DE MES A PALOL D'ONYAR A LES 12:15H.

CURS 2021-2022

Lema :“LA PARAULA ÉS VIDA...”

Una història...

Un home va caure en un canal, i no sap nadar; braceja amb força i no pot sortir de l'aigua, s'ofega.

Un noi que passa per allà el veu, s'hi apropa i li crida ben fort:

-“Dona'm la mà! Dona'm la mà!!!”

Però no hi ha maneres, l'home braceja encara més fort, i només crida tant com pot que s'ofega.

En aquest moment, s'apropen unes persones a mirar el que passa, i una d'elles li diu al noi:

-“No li diguis: dona'm la ma. Digues-li: agafa'm la ma!!”

Així ho fa el noi. I ràpidament l'home allarga els braços ben oberts, i agafa la ma del noi, que amb un moment el treu fora de l'aigua.

Sorprès per aquesta ràpida reacció de l'home, pregunta a la persona que li havia donat el consell, quina importància té aquest canvi de paraules, i perquè ha reaccionat així.

Aquest li respon que la persona que s'ofegava es un veí seu, i que de tota la vida no suporta donar, només agafar, de tot i de tothom.

Fàcil o difícil

Fàcil és jutjar els errors dels altres,
el difícil és reconèixer els propis.

Fàcil és parlar sense pensar,
difícil és pensar abans de parlar.

Fàcil és prometre,
el difícil és complir-ho.

Fàcil és criticar els altres,
el difícil és millorar un mateix.

Fàcil és plorar per allò perdut,
el difícil és cuidar-lo abans de perdre-ho.

Fàcil és dir a algú que l'estimes,
el difícil és demostrar-ho cada dia.

Un nou curs...

Aquest dies s'inicia el curs escolar, i amb ell també el ritme de moltes activitats socials, esportives, culturals i d'església. Aquest curs està marcat encara per la pandèmia del covid-19. No sabem com anirà tot, i es molt agosarat fer pronòstics en aquesta situació.

La parròquia – com ja es tradició de molts anys- ens proposa un lema com a eix aglutinador; per ajudar-nos a centrar el que fem i com ho fem, i entendre el missatge de Jesús amb un to més dinàmic. Per aquest curs s'ha triat: **“LA PARAULA ÉS VIDA...”**

Vivim en un context social on les paraules molt sovint són font de confusió, de rebuig, d'etiquetar, de menyspreu, de violència -i en alguns casos porten fins a la mort-, i que fereixen més que curen! Hem de recuperar el sentit primer de la paraula com a portadora de vida, com a quelcom que és important per a relacionar-nos, per a créixer i ser persones que volen el bé, la bondat i la bellesa per aquesta humanitat. El gestos són importants però també com es diuen i com es comuniquen. Més enllà de tota paraula hi hem de saber veure a la persona, a la seva vida concreta -amb encerts i falliments- i la seva dignitat. La paraula ens ha de poder ajudar a prendre atenció a la teva vida, a la forma de conèixer-te, de valorar-te i de millorar. Diguem quines paraules uses i et diré qui ets... podrien afirmar! Perquè les paraules ens retraten molt més que una fotografia!

I no podem oblidar que pels cristians la **PARAULA** és sempre un sinònim de Déu. Un Déu creador i donador de paraules, que fa possible l'existència d'aquesta humanitat, tal com ens descriu el pròleg de l'evangeli de Joan **“Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu”** (Jn.1,1) La paraula ens obre a la dimensió espiritual de la vida. Però la paraula implica el silenci. Només podem escoltar i parlar si fem silenci -tant exterior com interior- Perquè es ella qui fa possible el canvi personal, i alhora social. Només la paraula es fecunda quan dona sentit a la vida, a la vida de cadascú i a la vida en comunitat com Església. Som paraula perquè tenim la Paraula de Déu en nosaltres, i es aquesta qui ens empeny sempre per camins nous. Que no tinguem por de la seva Paraula, encara que potser ens porta per camins que no voldríem... com en recorda Isaïes **“Les meves intencions no són les vostres, i els vostres camins no són els meus.(...) Tal com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra i la fecunden, i la fan germinar fins que dona llavor als sembradors i pa per a aliment, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda”**(Is, 55, 8.10-11) La paraula és l'esperança que ve de Déu, en aquesta camí de la nostra humanitat, perquè les paraules ens porten a Déu, al germà, a l'amic. Aquest és el fonament de nostra l'esperança, que tinguem vida de la seva Paraula!

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 19 de setembre de 2021